

Predmet: Milorad Lazić i dr. – Medak

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine
Poslovni broj predmeta: K-Po2 36/10

Glavni pretres: 16.12.2009.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje veštaka prof. dr Zorana Stankovića

Veštak je na osnovu medicinske dokumentacije koja se nalazi u spisu predmeta dao nalaz i mišljenje o povredama koje su konstatovane kod oštećenog Mirka Medunića. Utvrdio je da je oštećenom naneta jedna povreda (sekotina) oštricom što predstavlja laku telesnu povredu. Oštećenom su takođe nanete: ubodna rana na levoj butini, prelom leve vilične kosti i prelom leve nadlaktice, koje su u vreme kada su nanete predstavljale tešku telesnu povredu. Nije moguće utvrditi koji su povrede nastale pre boravka u zatvoru, za vreme boravka u zatvoru i nakon toga. Povrede su mogle nastati udarcem tupim maljem ili drugim predmetom od strane drugog lica ili udarcem nogom ili čizmom. Način nanošenja povreda je odredio na osnovu iskaza svedoka koji se nalaze u spisu predmeta, ali je moguće da su te povrede nastale na drugi način, kao što su pad ili saobraćajna nezgoda.

Ispitivanje svedoka Dušana Baraća

Svedok je 1991. godine radio kao policajac u CJB Korenica [HR], da bi početkom septembra iste godine bio upućen u policijsku stanicu u Udbini. Dana 4.9.1999. godine je ranjen i smešten u bolnicu u Udbini. U bolnici je proveo oko mesec dana. Seća se da je nekoliko dana po njegovom smeštanju u bolnicu u njegovu sobu došao jedan doktor i pitao da li se slaže da u njegovu sobu smeste pacijenta, koji je bio Hrvat, jer bi mu sa njim kao policajcem u sobi bilo bezbednije. Kada su doveli tog pacijenta primetio je da je bio pri svesti, ali se sa njim teško razgovarao jer je buncao i pričao nepovezano. Bio je to oštećeni Mirko Medunić. Poznavao ga je iz viđenja jer je Medunić igrao fudbal u Gospiću i svi su ga zvali *Kec*. Najpre ga nije prepoznao, ali kada mu je Medunić rekao ko je onda se setio. Na njemu nije primetio nikakve povrede po licu. U toku tog dana u njihovu sobu je došao rezervni policajac Pero Đaković. Kako su se poznavali, malo su popričali o njegovom ranjavanju. Đaković mu je rekao da je on obezbeđenje u vezi Hrvata i da u hodniku ispred vrata stoji zajedno sa rezervnim policajcem Ivančevićem. Medunić je u bolnici zadržan jednu noć i sledećeg dana je prebačen u bolnicu u Klini. Za vreme boravka u udbinskoj bolnici sa njim niko nije kontaktirao, osim lekara i medicinske sestre.

Ispitivanje svedoka Mirka Jerkovića

Svedok je jedne septembarske večeri 1991. godine sedeo sa prijateljima u kafani *Spas* u Gospiću. Te večeri u kafanu je došao njemu nepoznat čovek u civilu [optuženi Nikola Konjević]. Stao je za šank, naručio piće i pitao sve u kafani šta će ko da popije. Niko nije odgovorio, ali ga je svedok pozvao da sedne sa njima. On je prihvatio i seo za njihov sto. Rekao je da mu je potrebno da ga

neko preveze do Medaka [14 km od Gospića] i da bi platio. Svedok mu je rekao da u blizini ima mesta u domu pezionera i da tamo prenoći a da će ga on sutra odvesti do Medaka. Krenuli su rano sledećeg jutra njegovim autom. U toku puta pitao ga je gde ide i on mu je dogovorio da je ženu i decu prebacio u Novi Sad kod brata i da je sad krenuo po majku u Medak. Kada su stigli u Medak ispred jedne kućice stajala je jedna stara žena i on je rekao da mu je to majka. Ponudio je svedoka da popiju piće u kući. Razmenili su adrese i on mu je dao adresu svog brata u Novom Sadu. Za učinjenu uslugu optuženi mu je dao 100 nemačkih maraka. Nakon toga svedok se vratio nazad u Gospić. Nakon dve, tri godine svedoku je policajac Jovo Počaša rekao da ga traži jedan čovek iz Novog Sada i dao mu njegove podatke. Bio je to isti čovek koga je odveo do Medaka. Kada su stupili u kontakt, on mu je rekao da ima problema i pitao da li može da mu bude svedok.

Fond za humanitarno pravo